

קול רינה

רב פעלים - ע"ש הבן איש חי

בנשיאות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

פרשת וישב

אמרי נועם

שיחה לפרשת השבוע מאת מורנו הרב

מעלת יוסף הצדיק וחג החנוכה

כתב הרמב"ם (הל' חנוכה ג, א-ג) שעיקר רצונם של היונים היה לבטל מעם ישראל את מידת יוסף הצדיק, בחינת שמירת היסוד. וכדי לרמוז זאת, סיבבה ההשגחה העליונה שחג החנוכה לעולם יחול בסמוך לקריאת פרשת "וישב", שבה מסופר על עמידתו האיתנה של יוסף בנסיון אשת פוטיפר, ושמירתו על קדושתו. וסימן לדבר: "יוסף" עולה בגמטריא "מלך יון" וכן "אנטיוכוס" (ראה מגלה עמוקות על ואתחנן אופן רנב), לרמוז שהיונים הרשעים היו מנגדים למידת יוסף, ובקשו לעוקרה מישראל. וזהו גם שמובא בדברי חז"ל (בר"ר ב, ד) שאמרו היונים לעם ישראל "כתבו על קרן השור אין לכם חלק באלקי ישראל", והיינו שעיקר כוונתם של היונים היתה לעקור מעם ישראל את מידתו של יוסף הצדיק שנמשל לשור, כמו שכתוב על יוסף "בכור שורו הדר לו" (דברים לג, יז), וכן לאבד מהם את בחינת משיח בן יוסף שהוא בחינת קרן, כמו שכתוב "וירם קרן משיחו", ובזה לעקור גם את חלקם של ישראל באלקי ישראל בעולם הבא. לכן גזרו היונים שלא למול את הבנים, ובכך חשבו לאבד את קדושתם של בני ישראל. וכן גזרו שכל בת ישראל שעומדת להינשא תצטרך להיבעל להגמון תחילה ורק אחר כך תוכל להכנס לחופתה (ראה בר"ן לשבת י, א בדפי הרי"ף), ובכך חשבו לאבד את קדושתן של בנות ישראל. וכנגד שתי גזירות אלו דרשו חז"ל במדרש (בר"ר שם) על הנאמר קודם בריאת העולם: "והארץ היתה תוהו ובוהו וחושך" (בראשית א, ב) - "חושך זו יון", וכן דרשו במדרש (בר"ר מד, יז) על הנאמר בברית בין הבתרים: "והנה אימה חשכה גדולה" (בראשית טו, יב) - "חשכה זו יון". והיינו שכנגד מה שחשבו היונים להחשיך את אור קדושתם של בני ישראל במה שגזרו שלא ימולו את הבנים נקראה יון "חושך" בלשון זכר, וכנגד מה שחשבו היונים להחשיך את קדושתן של בנות ישראל נקראה יון "חשכה" בלשון נקבה. ומה שעמד להם לישראל באותה העת זוהי קדושתו של יוסף הצדיק ועמידתו בנסיון עם אשת פוטיפר, אשר בכך נתן כח לעם ישראל שהיו בזמן היונים להתגבר על כל הנסיונות ולשמור על קדושתם ולא לחוש לגזרותיו של מלך יון. וזהו בדומה למה שמצינו במדרש שבזכות שיוסף גדר עצמו מן הערוה בהיותו במצרים ושמר על קדושתו בתוקף, הצליחו כל עם ישראל לשמור על קדושתם בהיותם במצרים. וכמו כן הוא גם בנוגע לכל שאר הדורות כולם. ועצם הישועה באה לעם ישראל על ידי בני חשמונאי שהיו משבט לוי, כיון שגם לשבט לוי היה כח להכניע את קליפת יון, משום שאף הם היו שלמים בקדושת הברית ומסרו נפשם עליה, כמו שאמר משה על שבט לוי: "כי שמרו אמרתך ובריתך ינצורו" (דברים לג, ט), ומפרש רש"י: "ובריתך ינצורו" - ברית מילה, שאותם שנולדו במדבר, של ישראל לא מלו את בניהם, והם (בני שבט לוי) היו מולין ומלין את בניהם".

בצור ירום

ביאור התניא מאת מורינו הרב

לנצל את ימי החנוכה

בכל דור שתל השי"ת שלושים ושש צדיקים, כמבואר בגמרא (סוכה מ"ה ע"ב) אמר אביי לא פחות עלמא מתלתין ושיתא צדיקי דמקבלי אפי שכינה בכל יום, שנאמר "אשרי כל חוכי לו" (ישעיהו ל') ל"ו בגימטריא תלתין ושיתא הוו. גם בחנוכה מדליקים בסך הכל (ללא השמש) שלושים ושש נרות, לרמז שמי שמדליק אור חנוכה מתחבר לאותם ל"ו צדיקים שהשי"ת שתל בכל דור ודור. ואומר החיד"א הקדוש ע"ה שלא כדאי לבזבז את ימי החנוכה, כי בכל רגע של חנוכה טועמים מהאור הגנוז, ולכן כל מי שה' נתן לו ילדים נכדים או נינים, ה' ישמרם ויחייהם, לא יפסיק בשבוע זה של חנוכה מלהתפלל על הילדים אלפי תפילות, ויבקש מהשי"ת שלא יתבזה איתם, ושלא יגעו לריק ולא ילדו לבהלה. אמרו חז"ל (בשבת כ"ג ע"ב) הרגיל בנר הויין ליה בנים תלמידי חכמים, אומרים הרי"ף והרא"ש שמדובר כאן על נר חנוכה. נרות שבת כבר ידועה הסגולה שלהם, אבל נרות חנוכה המעלה שלהם העיקרית היא בנים תלמידי חכמים, כי כל מטרת היוונים היתה להשכיחם תורתך ולהעבירם מחוקי רצונך, הם לא רצו שיהיה לעם ישראל קשר לתורה. ואומר השל"ה הקדוש שהגזירות האלו באו מחמת הנגיעה של המלאך בכף ירכו של יעקב, עד שבאו החשמונאים ובגודל קדושתם הפכו את הכף לפך (של שמן טהור). הם מצאו פך של שמן, 'פך' יש בה פ' כפופה וכ' סופית פתוחה, לרמז שבחנוכה אדם ילמד מוסר שהפה יהיה סגור, לא לדבר על אף אחד, והכף תהיה פתוחה לתת צדקה לעניים.

זמני השבת

צאת השבת:		הדלקת נרות:	
17:46	ר"ת 17:14	16:23	ירושלים
17:41	ר"ת 17:10	16:19	תל אביב
17:40	ר"ת 17:10	16:18	חיפה
17:45	ר"ת 17:14	16:23	באר שבע

רב פעלים

תלמידים מספרים על מורנו הרב

בזכות לימוד תניא

לפני מספר שנים מורינו הרב יורם אברג'ל שלח לי ספר תניא בתוספת מגש ונר עם הסברים מאמרותיו של בעל התניא, לקחתי את הספר איתי לסוף שבוע שקיבלנו מהעבודה בעכו, נסענו בעלי הבת הקטנה ואני, הגענו לחיפה עצרנו ברמזור אדום ולפתע הרגשנו זעזוע באוטו, רכב התנגש בנו מאחור, בעלי יצא מהרכב וביקש ממני לקחת פרטים מהנהג שהיה תלמיד בישיבת חפץ השם בחיפה, החלפנו פרטים ורצינו להמשיך למלון חוף התמרים בעכו, אבל... הרכב לא נוסע. חשבנו להזמין גרר דיברנו עם הביטוח ובחסידי השם הגענו בשלום למלון, בעלי נישאר לנסות לתקן את התקלה ללא הצלחה. עליתי לחדר בבית מלון פתחתי את ספר התניא כמובן לא הבנתי כלום רק את המילה טלית ותפילין שהופיעה מספר פעמים. בעלי עלה לחדר אמרתי לו משהו לא בסדר עם התפילין שלך, בעלי אמר דאגתי לרכב מילאתי שמן מים ושכחתי להניח תפילין, אמרתי לו נו אז תניח תפילין עכשיו אבל היה מאוחר כבר. אמרתי מחר בעזרת השם תקום בבוקר וכמובן אל תוותר על הנחת תפילין ותצא לאיזה מוסך לנסות לתקן וככה היה בבוקר קם להתפלל יצא למוסך תיקנו את התקלה ולא גבו ממנו כסף... מסקנה שלי: בורא עולם נתן לנו איתות קטן בלי פגיעה בנפש זעזוע קטן ברכב להעיר אותנו ומי זעזע אותנו? ישיבת חפץ השם. להניח תפילין. לאחר מכן הגיע אלינו הבחור כדי לשלם את הנוק הוא לא רצה לערב ביטוח אמרנו לו לך לשלום הכל בסדר. והכל בזכות רבנו שהוביל אותנו ללמוד תניא.

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

השכמת הבוקר בשבת

שאלה: מה שהתבאר בסייעתא דשמיא שיש מצוה גדולה להשכים קום מוקדם קודם עלות השחר, לעבודת הבורא יתברך, האם גם בשבת קודש, נכון להקדים ולקום לכבודו יתברך, או שמא בשבת קודש נכון לישון עוד קצת יותר, כמו שיש כמה שנוהגים כן?

תשובה: בשבת קודש יש אומרים שנכון לקום קצת יותר מאוחר, ומצאו לזה סמך, שבכל יום כתוב "בבוקר בבוקר", ואילו בשבת כתוב "וביום השבת", ביום הכוונה יתר מאוחר מאשר בבוקר בבוקר. ומי שקם קצת יותר מאוחר יש לו על מה לסמוך.

אולם מי שיש באפשרותו להשכים קום גם בבוקר להתחבר עם השכינה הקדושה בעסק התורה הקדושה, אשריו ואשרי חלקו, ואין לך מעלה גדולה מזו, ובשבת קודש האור הרוחני הוא הרבה יותר גבוה מכל השבוע. אולם בכל זאת המאחרים לקום קצת, גם יש להם על מה לסמוך, וישימו לב שלא יעבור זמן קריאת שמע שהיא מצות עשה מן התורה, ולכן המתפללים במניינים של שבע וחצי בבוקר, טוב שיאמרו קריאת שמע בתחילת התפילה, כי אם יאריכו בפיוטים רבים, לפעמים עובר זמן קריאת שמע, ואשריהם ישראל שמחבבין המצוות, ינוחו להם ברכות על ראשם.

אל יבוש מפני המלעיגים בעבודת ה' יתברך

גם אם חס ושלום יש אלו שהם בני אדם שלועגים לו במה שזוכה לעבוד את ה' יתברך, אל יבוש מפני אותם המלעיגים בעבודת ה' יתברך, ואדרבה, יקיים בעצמו את הפסוק "ויגבה לבו בדרכי השם". ואף על פי שלא יבוש מפני אותם המלעיגים עליו בעבודת ה' יתברך, מכל מקום לא יתקוטט עמהם, כדי שלא יקנה קנין בנפשו להיות עז פנים, כי אם יהיה עז פנים בעבודת ה', חס ושלום הוא עלול להיות עז פנים גם שלא במקום עבודתו יתברך.

לחבר היום והלילה בתורה או בתפילה

יש מעלה גדולה במידת האפשר, לזכות לחבר את היום והלילה בדברי תורה, וכן כתב השל"ה הקדוש, שיש לחבר בבוקר ובערב יום ולילה בתורה או בתפילה. וכן מבואר בגאון עוזנו מרן הבן איש חי הקדוש. ולכן טוב להשתדל לעסוק בתורה הקדושה בדקות של עמוד השחר ובדקות של השקיעה וצאת הכוכבים, ואשריהם ישראל שברוב המקומות מקיימים שיעור תורה בין מנחה לערבית, וטוב להם תמיד כל השנים.

גאולה ומשיח

פנינים והנהגות מגדולי החסידות

מצווה פגומה

הורי רבי משה מקרובין גרו בכפר, בזמן שרעב כבד שרר בליטא, ועניים נדדו עם נשיהם וטפם מעיר לעיר ומכפר לכפר, לבקש טרף לנפשם ולנפש ילדיהם. גם לכפר בו גרו הורי רבי משה, הגיעו שיירות של נצרכים.

עמלה אימו של רבי משה לטחון דגן בריחיים של יד אפתה לחם וחילקה לנצרכים, אבל הלחם לא הספיק לכולם. התנור היה מוסק, מיהרה האישה והטילה עיסה חדשה לתנור. אולם העניים קצרה רוחם מלחכות, היו ביניהם שהחלו לקללה ולגדפה.

פרצה האישה בבכי - אל תבכי אמא - פנה אליה משה הקטן - עשי את עבודתך והניחי להם לקלל. קיימי את מצוות הבורא. אילו היו משבחים אותך, הלא היו פוגמים במצווה.

ענקי הרוח

מעשיות על גדולי החכמי ישראל

רבי חיים שמואלביץ - ג' טבת

כיהן כראש ישיבת מיר בליטא, ובתקופה שגלתה לעיר שנחאי שביפן במהלך מלחמת העולם השנייה, ובארץ ישראל. ספרו המפורסם הוא "שיחות מוסר" על פרשות שבוע. המושג 'סדר' בדרכי הלימוד של רבי חיים שמואלביץ זצ"ל, היה מושג רחב, ששורשיו נעוצים עמוקות במידות האנושיות. רבות דיבר על 'סדר', ולא הייתה דוגמא שתמחיש זאת יותר ממנו עצמו. בצד הסדר שהשליט בידיעת התורה, שלט הסדר בכל הליכותיו ותנועותיו. ואף סדר יומו היה מאורגן ומתוכנן להפליא. את שיעוריו בישיבת מיר בפולין העלה ר' חיים על הכתב במחברות עבות כרס. הספרים נכתבו בלא טיטה מתחילתם ועד סופם, בלי שתמצא בהם מחיקה אחת. אם הייתה נופלת טעות בכתיבה - והיו אלה מקרים בודדים בלבד, לא היה מוחק את המילה, אלא מציין לידה כוכב קטן ובשולי היריעה היה מציין: "כצ"ל" (כך צריך לומר).

כשר' חיים עבר פעם בפנימיה וראה שיש בחור באחד החדרים. שאל אותו ר' חיים למה החדר מבולגן? אמר לו הבחור: הרב החדר לא מבולגן! אמר לו - מה זה חדר מבולגן? חדר מבולגן זה חדר שהדברים לא נמצא במקום שלהם. מה זה משנה אם החולצה לא במקום, הכסא לא במקום או הבחור לא במקום?

נקודה בפרשה

נקודה למחשבה מאת רבנו הגאון החיד"א שליט"א

מעלת ארץ ישראל וכיבוד הורים

"ביקש יעקב אבינו לישיב בשלווה, קפץ עליו רוגזו של יוסף".

שמעתי מאבא היקר רבינו יורם אברג'ל שהסיבה שיעקב אבינו פחד מעשו, בגלל שכל אותם שנים שיעקב ברח לבית לבן בשליחות אימו, היה עשו הרשע גר בארץ ישראל, ופחד יעקב אבינו ע"ה שמא בגלל שעשיו גר בארץ ישראל כל השנים הללו, חס ושלום תעמוד לו זכות ארץ ישראל, אמר לו ה' אל תחשוש ממנו, וזה הדגש בארץ מגורי אביו.

וכן כתב שפתי חכמים (בראשית פרק לז פסוק א), "וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען. והקשה השפתי חכמים, למה הלשון כפול בארץ מגורי אביו בארץ כנען? והלא כולם יודעים שיעקב אבינו היה גר בארץ כנען, שזו ארץ ישראל, ואם כן למה כפל את הלשון בארץ מגורי אביו בארץ כנען?

וכתב הרב שרש"י הקדוש הביא את דברי המדרש (בראשית רבה פרשה פ"ד אות ג) ביקש יעקב לישיב בשלווה, קפץ עליו רוגזו של יוסף, וחקרו המפרשים ז"ל מפני מה ביקש לישיב בשלווה יותר מקודם לכן? אכן זה רמוז בפסוק בכפל הלשון, הטעם שביקש עכשיו לשבת בשלווה, מפני שאמרו במדרש בפרשת וישלח (בראשית רבה, פרשה ע"ו אות ב) מפני מה נתיירא יעקב כל כך מעשיו הרשע? אמר, כל השנים הללו הוא יושב בארץ ישראל, ואם כן יתכן שעומדת לו הזכות של ישיבת ארץ ישראל, ועוד כל השנים הללו הוא יושב ומכבד את הוריו, אולי תעמוד לעשיו זכות כיבוד הורים, ומשני דברים הללו פחד יעקב אבינו מאד.

אולם עכשיו כאשר יעקב אבינו עליו השלום נמצא בארץ ישראל, נרגע הפחד מעשיו הרשע, כי אמר יעקב אבינו, הנה, עכשיו גם אני זוכה לזכות הגדולה הזו לשבת בארץ ישראל, ולכן "וישב יעקב", ביקש עכשיו לשבת בשלווה כי אמר יעקב גם אני זכיתי ל"וישב יעקב בארץ מגורי אביו", כלומר למצוות כיבוד הורים, וזה "ארץ מגורי אביו", וגם זכיתי לישיבת ארץ ישראל, וזה נקרא "בארץ כנען".

פרנסתו מובטחת

פרק ג': מאת: ר. אהרונ'י

...יום,

פרטי התקשרות קול רינה
08-6381000

חפשו אותנו בפייסבוק:
הרב יודם אברג'ל צוק"ל
www.facebook.com/haravyoram

www.abargel.co.il
אתר קול רינה נתיבות

054-9151553

[did.li/HARAV-HABERGEL](https://www.youtube.com/watch?v=did.li/HARAV-HABERGEL)
יוטיוב הרב יודם אברג'ל

פניני השבוע

כל מה שתוצה להקריב ולתת לאל עליון, יתקבל באהבה אך ורק אם לא יהיה ממנו לזולת שום צער או בזיון.

העלון מוקדש:

להצלחת משפחת צפוני ולהצלחת י.מ.צ.א ביצוע פרויקטים מקבוצת צפירי יעקב לרפואת קטורה בת רבקה הי"ו לרפואת אהרון בן אסתר הי"ו

הרב יודם הבטיח:

אני יודע שכולם צריכים הגנה, ואת ההגנה לקחתי עלי...

"כל מי שפעם בחיים חתם לי הוראת קבע, בשביל לחזק את הישיבה הקדושה שהיא מקום להשראת שכינה, תפקידי להגן עליו".

ד"ר יודם אברג'ל
י"מ אברג'ל

בן איש חי 1 ת.ד 102 נתיבות
טל': 08-6381000